

Biotop: Havet

Jordens yta består av, ungefär 70 procent hav.

I haven finns många olika arter och enorma po-

pulationer av vissa. Eftersom det finns betydligt färre arter av insekter i havet än på land så är den biologiska mångfalden trots allt större på land.

Vattnets kretslopp innebär att vattnet i havet avdunstar till molnen för att sedan regna ner på jordytan, bli till floder för att sedan rinna tillbaka till havet. När vattnet rinner tillbaka till havet följer olika mineraler med ut i vattnet. Dessa mineraler gör havet salt.

För organismerna i havsvattnet är tillgången av vatten och salter oändligt. Det som det istället är brist på är ljus och syre. Redan på 10 - 20 meters djup är det för mörkt för att solljuset ska hita ner. Utan solljus blir det ingen fotosyntes och då kan växter inte leva.

Därför finns det mesta av havets liv i grundare vatten till exempel nära stranden och i korallrev.

Ju djupare ner i havet desto mer ont om syre är det. I havet lägger sig vattnet i olika skikt beroende på hur salt det är och vilken temperatur det har. Det tyngsta vattnet (med högst densitet) som sjunker till havsbotten innehåller mer salt och är kallt. Att vattnet delas upp i skikt gör att det inte blandas så mycket. När djur och växter dör sjunker de till botten och vid nedbrytningen går det åt syre. Detta kan leda till syrebrist på

havsbotten om mycket organiskt material hamnar där.

Östersjön

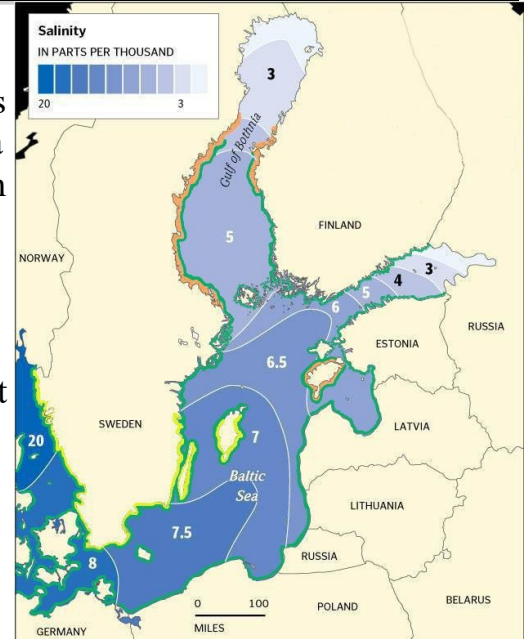
Sverige omges av Atlanten på västkusten och av Östersjön på östkusten. Östersjön har bräckt vatten. Det innebär att vattnet har låg salthalt. Hur låg beror på vilken del av Östersjön.

Många älvar rinner ut i Östersjöns norra del och sänker salthalten ju högre upp man kommer.

Många av Östersjöns arter kommer från Atlanten. Det bräckta vattnet gör att en större del av organismernas energi går åt till att hålla rätt saltbalans i kroppen. Det gör att många arter blir mindre i Östersjön än vad de är i Atlanten.

Den unika miljön i Östersjön gör att vissa arter slipper sina naturliga fiender eller konkurrenter och har då större chans att breda ut sig. Två exempel på detta är blåstången och blåmusslan.

Östersjön är särskilt känslig för syrebrist. Ungefär en tredjedel av Östersjön lider av syrebrist på botten. Detta fenomen är naturligt men beror också till stor del på människan, framförallt genom övergödning. För att komma till rätta med detta krävs minskade utsläpp av de ämnen som orsakar övergödning, men också att rejäla höststormar bidrar med att syresätta havet.

Begrepp och svåra ord:

[Begrepp](#)

Biologisk mångfald, bräckt vatten, övergödning

[Övningar](#)

[Fördjupning](#)

[Info om sidan](#)